

Časovne linije - preteklost - sedanost - prihodnost - Yázhí Swaruu - Nezemeljska perspektiva

<https://www.youtube.com/watch?v=yXo2Tj5bT20>

Avtor:
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
29. september, 2020

Časovne linije - preteklost - sedanost - prihodnost - Yázhí Swaruu - Nezemeljska perspektiva

Yázhí: Temo časovnih okvirov moramo pojasniti. Na koncu... ni časovnice. Je le ideja, ki se je oblikovala v glavah, ki niso niti glave, ali pa le kot koncept.

Prva napaka je, da mislimo, da je čas nekaj, kar je ločeno od uma. Druga je, da mislimo, da je nekaj, kar živimo, in ne, da se oblikuje v umu. Tretja je misliti, da je kot železniška proga, ki poteka samo v eno smer in je ločena od drugih. Četrta napaka je misliti, da obstaja veliko časovnih linij, kot pravijo milijoni. To se lahko uporablja le kot opisno ali retorično sredstvo ali metoda, ne odraža pa resnice.

Gosia: Kaj misliš s tem, da ni veliko časovnih linij? So, ne? Pojasni, kaj misliš z napako 4, prosim.

Yázhí: Ljudje so še vedno znotraj omejenega in vzročnega razumevanja; da trpijo posledice minevanja časa, ne pa da oblikujejo čas kot nekaj, kar izvira iz njih zaradi preprostega dejstva, da se zavedajo svojega obstoja.

Četrta napaka: Miselnost, da obstajajo časovne linije same po sebi. Ne obstajajo, to ne obstaja, gre za miselno konstrukcijo. Je celota, kakršna je Vir, ker je Vir. In tako kot pri gostotah ... vsaka oseba, vsaka zavest vidi le del te celote.

Verjamejo, da je Zemlja na tej ali oni časovnici... katastrofalni ali pozitivni. Kot da bi Zemlja kot celota prehajala z enega voznega pasu na drugega, kot železniški tiri. Tisto, kar imenujejo časovna linija, je sestavljenka manjših črt, po ena na zavest, kot sem že povedala. In samo zdi se, da je ista kolektivna časovnica, ker opazujejo omenjene dogovore, vendar je to samo zaznava, je relativna, vsaka oseba celo znotraj omenjene kolektivne časovnice bo videla svojo posebno črto. In lahko se s tem strinja (upoštevajo dogovore ali ne) zadevne kolektivne časovne linije ali pa tudi ne.

In to niti ni časovna os na osebo, na človeka... to je spet samo še en sporazum. Vsak človek je namreč sestavljen iz neskončnega števila časovnih linij (verig dogodkov v bolj ali manj logičnem in neprekinjenem zaporedju). Ker človek ni sam. Ni ena sama enota zavesti. Je tudi konglomerat zavesti samega sebe, saj to, čemur pravijo dimenzije ali vzporedna vesolja, spet niso izolirane

stvari, ampak se ves čas prepletajo med seboj in nenehno posegajo druga v drugo, da oblikujejo druga drugo.

Torej oseba ni časovna linija, temveč skupek časovnih linij, jaz pa za poenostavitev pravim, da je za vsako osebo ena linija. Toda oseba, človek, vsak izmed vas, jaz, je rezultat konglomerata ali povezave vseh naših drugih jazov, ki delujejo in živijo v tem, čemur bi rekli lastno vzporedno vesolje. Samodejno izmenjujemo informacije drug z drugim. Tako kot sem jaz vsota vseh Swaruu.

Le da se zavedam tega, kar poskušam opisati z besedami, besedami, ki so nezadostne, saj gre za izjemno zapletene koncepte. Toda vsi so takšni. Rezultat združitve vseh vaših nadomestnih jazov. In na enak način je tudi jaz, ki ga predstavljajo in ki to poslušajo, del drugih "jazov", ki živijo svoje lastne izkušnje.

In to se tu ne konča. Ampak se postopoma vse bolj širi, saj smo vsi enotna zavest, ki se prepleta, kot sem opisala zgoraj, ne le Swaruu, ne le Roberti ali Gosie ... Toda vsi smo velik jaz in smo različice istega. In obstajamo in tvorimo drug drugega s posredovanjem in izmenjavo informacij med vsemi, z višjih eteričnih ravni. Iz zelo visokih gostot.

In to pomeni, da ni časa. Ker se vse dogaja hkrati. Torej tudi smrti ni, kako bi lahko obstajala smrt, kot jo poznamo? Vse je prepletana juha izredne kompleksnosti, kompleksnosti takšne ravni, da se zaradi nje sesujejo tudi najmočnejši možgani. To opisujem z nezadostnimi besedami, ker je jezik nezadosten, človeški jezik ni dovolj, pa tudi holografski jezik z dodano telepatijo ne. V vsakem trenutku razvoja naše zavesti naredimo le najboljše, kar zmoremo.

Vendar je vedno več. In sam čas dojemamo le kot linearnega, da bi omejenemu naboru izkušenj dali nek omejen pomen. Kot nujnost za ustvarjanje zavesti o lastnem obstoju. A ne le, da ni linearen, temveč se širi v vse smeri. Celo čas, ki teče nazaj. Čas, ki se giblje vstran. Čas, ki napreduje vstran in obratno. Čas, ki napreduje vstran, obrnjen navzdol in obratno. In tudi nasprotno od tega.

Preteklost oblikuje sedanjost, sedanjost je posledica tega, kar je bilo prej, kot vzročna ideja, vendar je to spet le omejeno dožemanje. Ker ni preteklosti in ni sedanjosti in ni prihodnosti. Rečeno je, da se vse dogaja zdaj, vendar je nemogoče določiti, kdaj je "sedaj", ker je trenutek, ko ste o tem razmišljali, že v preteklosti. Ničesar ni. Vse je ideja. Sedanjost spreminja preteklost in prihodnost spreminja preteklost. To ni pomembno, ker to ni preteklost, kaj takega ne obstaja. Samo v mislih. In kar um vidi ali ustvari, to je. Torej ni preteklosti, ki bi nas določala takšne, kakršni smo danes.

Današnji dogodki, jutrišnji dogodki spreminjajo preteklost in vanjo posegajo, tako kot preteklost posega v sedanjost in prihodnost. Če na to pogledamo z druge strani, bolj retorično:

To, kar živite kot sedanjost, NI posledica preteklosti, temveč le idej, ki se hranijo v glavah, in če je to, kar drugi govorijo ali se spominjajo, enako tistemu, kar se spominjate vi, je to zato, ker so isti um, ki posreduje informacije, saj smo vsi povezani, ker smo enaki, čeprav je to bolj opazno pri tistih, ki imajo dogovore o zaznavi, kot so prijatelji, družina ali družba.

Sedanost torej ne izhaja iz preteklosti. Ampak iz nešteti preteklosti, ki so vse enako veljavne. Zgodovina kot taka torej ni resnična, predstavlja le stališče neke skupine ali zavesti, obstajajo pa tudi druge preteklosti, ki so prav tako veljavne, ne glede na to, ali so protislovne ali ne. Neštete preteklosti se vedno združujejo v vozlišču, ki je zdaj. Neštete preteklosti, od zelo različnih do skoraj enakih, si nasprotujejo in to navidezno nasprotje nastane, ker nekaj ne more obstajati brez svojega nasprotja.

Torej se vse, kar se je zgodilo ... se hkrati ni zgodilo. Zato pravim, da obstajajo časovne linije, ki potekajo nazaj, na glavo ali narobe. Tiste, ki so videti normalne, ustvarjajo tiste, ki so v nasprotju z njimi. Le um ljudi je tisti, ki odloča, kaj naj vidi in kaj je resnično, saj je resničnost relativna glede na zavest. Torej, čeprav se je nekaj zgodilo v preteklosti, se nekaj ni zgodilo hkrati in vse variante tudi s svojimi nasprotji. Vse to se združuje v oblikovanje tistega, kar se dojemata kot sedanost.

Robert: Vau. Najlepša hvala.

Yázhí: In ni mi uspelo opisati, kaj vidim, zaznavam ali razumem.

Gosia: Nisi uspela?

Yázhí: S tem razumevanjem se počutim osamljeno. In hkrati ne. Drugačna sem od Swaruu, ki si jo spoznala prej.

Robert: Da. Vemo.

Yázhí: Ker sem to še bolj razumela. To je tisto, čemur se posvečam in čemur sem se vedno posvečala.

Gosia: Kako naj zdaj živimo z vsemi temi informacijami in znanjem?

Yázhí: Ceniš preproste stvari. Mir, preproste stvari. Kot sem že rekla, to razumevanje razkroji tvojo dušo, za to drago plačaš. Ne dovoli ti več, da bi se opredelil kot nekdo. Zavedam se, da nisem več nekdo. O tebi govorim le kot o Swaruu, različici Yázhí ... Uporabljam ta majhen obraz, enak, a drugačen.

Vendar vem več ... in ne kot nekaj superiornega, temveč z veliko ponižnostjo. Zavedajoč se, da sem vsi drugi. Vidim le integracijo zgoraj, nobenega zla, nobenega konflikta. Vse opredeljuje ostalo, ne da bi se lahko ločilo. Nič slabega, nič dobrega ... neskončna juha, ki se nikoli ne konča ... samo raste. Ni opredeljena, je le živeta. In ko to enkrat spoznaš, si ne želiš več izstopiti iz tega stanja. Enotnosti ... ne želiš omejitve, da bi bil samo nekdo. Ego se zruši, samo podobnost se zruši, jaz se zruši.

Na koncu ljubite vse, ker vas vse opredeljuje, ste vse enako, vse integrirate.

In če kdo raje, lahko živi življenje, ki ga ima in pozabi na vse to. Živite preprosto življenje. Uživate v tem, da ste nekdo.

Opozorilo: Če mi boste sledili, boste padli v razkroj lastne identitete.

Vendar je to opozorilo le z enega ali drugega vidika, z vidika samega sebe. Ker se ne želim vrniti k temu, da bi bila samo nekdo. Hkrati pa formulo razumem od spodaj, z vidika identitete nekoga, ki želi iz vsega tega izvleči nekaj praktičnega.

Ključ je v tem, da ljubiš sebe. To ni nekaj narcističnega ali sebičnega. Nasprotno, to je osnova razumevanja in od koder začne integracija vsega drugega postajati del osebe, s čimer se širi njena identiteta ter domet njenega uma in zavesti. Ničesar ne morete vključiti vase, če najprej ne ljubite in spoštujete sebe. To je osnova.

In to ni narcistično, saj sprejemate in spoštujete vse okoli sebe in vse enako. Ker se zavedate, da ste spet samo vi. Kamorkoli pogledaš, si ti. To je le odsev vašega lastnega bitja. Čeprav so to najbolj grozljive obžalovanja vredne stvari, ki obstajajo. Najbolj groteskne. Najbolj umazane. To ste vi. Tako kot ste to vi tudi v drugem pomenu.

Razumevanje vsega, kar sestavlja vesolje, najbolj vzvišena umetnost in poezija, popolna lepota vsega, kar obstaja. In vsak človek je takšen, je to. So Jaz. Opredeljujejo me, kot jaz opredeljujem njih. Ves čas. Vse je povezano, vse je integrirano. In to samo po sebi oblikuje občutek ali sam koncept, da to ni, da je nekaj drugega.

Vse je um. Vse je vaš um. In vse je samo VAŠ um in nikogar drugega.